

at bringe videre til Justitsministeriet, nemlig om der ikke maatte være Anledning til at fremsætte et Supplementslovsforslag. Den højtærede Minister sagde før, at hvis Epidemien var blevet underkastet offentlig Behandling, havde Udgifterne ikke faaet Fattighjælps Virkning, men at der var mange Betæneligheder ved at gaa til offentlig Behandling. Deri giver jeg den højtærede Minister Ret. Men man kunde være gaaet en tredie Vej, og det er den, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Man kunde have foreslaaet — og det vil jeg ønske, der bliver fremsat et Lovforslag om —, at Patienterne var blevet underkastet vederlagsfri Behandling paa Sygehuset. Man skulde med andre Ord have udvidet ikke § 6 i Epidemiloven af 10. Maj 1915, men derimod § 28, som angaar de Tilfælde, i hvilke der kan finde vederlagsfri Behandling Sted. Jeg tror, at en saadan Bestemmelse vilde blive hilst med Tilfredshed overalt, thi man har mange Steder været i stor Nød som Følge af Influenza-Epidemien. Mange Sygekasser har maattet opbruge deres Beholdninger, fordi de har haft store Udgifter til Sygehusbehandling af Influenza-Patienter. Saa vidt mig bekendt er der, eller vil i hvert Fald blive, indgivet Andragende til Justitsministeriet om forøget Statsstøtte i Anledning af det Underskud, som Sygekasserne har. Men i Stedet for at give Understøttelse her mener jeg, det vilde have været naturliggere at gennemføre en Bestemmelse om, at Influenza-Patienter lige saa godt som de, der lider af de andre smitsomme Sygdomme, der er nævnte i Epidemiloven, faar vederlagsfri Behandling, hvorefter Statskassen overtager $\frac{3}{4}$ og Kommunerne $\frac{1}{4}$ af Udgifterne. Denne Hensigt vil jeg gerne anmode den højtærede Minister om at lade gaa videre til Justitsministeriet. Idet jeg takker Indenrigsministeriet, fordi det har virket for at lade Kommunerne yde de trængende Patienter Hjælp, mener jeg ogsaa, at der af Staten bør ydes en lignende Hjælp, saaledes at Sygehusophold bliver vederlagsfrit, medens den anden Hjælp, som ydes Forsørgere i eller udenfor Sygehuset, finder Sted gennem Hjelpekasserne efter de Regler, der er foreskrevne i det foreliggende Lovforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Steincke: Under Behandlingen af denne Sag i Folketinget blev der straks af Ordføreren for Venstre bragt et Spørgs-

maal frem, som ganske vist kun uegentlig vedrørte denne Sag, men som jeg dog med den højtærede Formands Tilladelse vil sige et Par Ord om, inden jeg gaar over til det egentlige Emne. Det Spørgsmaal, jeg sigter til, er Bestemmelsen i Epidemilovens § 34, 2det Stykke, som ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Oluf Jensen) lige berørte, om Refusion af de deri omhandlede Epidemidgifter. I Epidemiloven af 1915 skete der den Ændring fra den tidligere Lovgivning, at den Fjerdedel af Epidemidgifterne, som ikke afholdes af Statskassen, blev lagt paa Forsørgelseskommunen i Stedet for paa Amtsrepartitionsfonden, en Ordning, der baade for Kommunerne og for Personerne er uheldig. Den er økonomisk uheldig og administrativt omstændelig for Kommunerne, og den virker besværligt og ubehageligt for de enkelte Patienter. Jeg skal herom henvise til de Udtalelser, som fremsattes af Venstres Ordfører i Folketinget, og som findes i Folketingstidenden Sp. 1666 og 1675. Et Mindretal har nu optaget de samme Betragtninger i den Betænkning, der foreligger for os her fra Folketinget angaaende Forandringen i Fattiglovens § 61, og støtter altsaa den paagældende Ordfører, og han talte jo, som den ærede sidste Taler berørte, ud fra et Andragende, der foreligger fra Sogneraadforeningerne og Amtsraadforeningerne, som vel har Krav paa særlig Opmærksomhed, eftersom Amtsföreningerne, som for saa vidt igen vilde faa Udgifterne over paa Amtsfonden, har tiltraadt Forslaget. Endelig har ogsaa Flertallets Ordfører i Folketinget tiltraadt Ønsket om denne Lovændring, kun med den i og for sig ganske uangribelige Bemærkning, at den jo ikke vedrørte en Ændring i Fattiglovens § 61. Men naar Forholdet er som skildret, synes jeg ogsaa, at der heroppe fra skulde lyde en Tilslutning til dette Ønske om en snarlig Ændring i Epidemilovens Regler paa dette Omraade, Refusionsreglerne, og jeg synes, at Justitsministerens Betænelighed ved en Ændring i Epidemiloven saa kort efter dens Vedtagelse egentlig ikke i dette Tilfælde er rimelig, da det er meget let, saare let at føre denne Refusionsregel tilbage til den gamle Lovs Affattelse, uden at man i mindste Maade i øvrigt behøver at tage Epidemiloven op til egentlig Revision.

Jeg skal derefter tillade mig at gaa over til Dagsordenen, det foreliggende Forslag om en Ændring i Fattiglovens § 61.